

Capítol 2

L'ingeni del nen Pere Saputo

Braulio Foz:

- Reutilitzar **mantellines** no és res bo, saps per què estimat lector?
Perquè les mantellines tenen la capacitat de passar **virtuts** als nens i nenes que es cobreixen amb elles en els batejos. Jo no vaig ser un nen amb molt de talent perquè em van batejar amb mantellines portades.

En el meu bateig, em van cobrir amb la mantellina que es van fer servir en els batejos dels meus altres germans, i, clar, **aquesta mantellina no tenia gairebé virtuts per a mi.**

El problema és que les mantellines són teles que es fan servir dos o tres vegades a la vida. I per a què comprar diverses mantellines? Es pot rentar i aprofitar la mateixa mantellina en diferents ocasions.

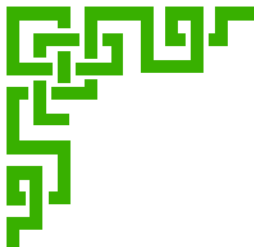
Això és el que em va passar a mi.

Doncs bé, a en Pere Saputo no se li va ocórrer això. Tot el que portava en el seu bateig era nou. Tot cosit per la seva mare, que no parava de plorar d'alegria i besar la roba. I els petons i llàgrimes d'una mare, ajuden al fet que hi hagi més virtuts! Tot el món ho sap.

La **mantellina** és una tela que s'utilitza per a cobrir als nens i nenes en un bateig.

Les **virtuts** són unes qualitats molt bones que tenen algunes persones.

Aquesta expressió significa que la mantellina no tenia coses bones per a en Braulio Foz.

Per això, estimat lector, et torno a avisar del que llegiràs a continuació, és la demostració de que Pere Saputo va ser un nen amb moltes virtuts i **ingení**.

Els primers mesos de vida d'en Pere, la seva mare passejava per el poble amb el nen als seus braços.

Totes les persones es paraven a mirar i a agafar a l'infant que semblava un **miracle**.

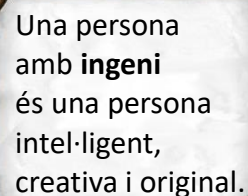
Quan en Pere tenia 4 mesos de vida, no es deixava agafar per tot el món. Tampoc deixava que qualsevol el besés.

Si alguna persona de **mals ulls** s'apropava per a besar-lo, en Pere li apartava el cap i l'estrenyia en el pit de la seva mare.

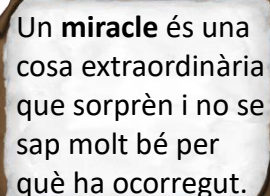
Quan la seva mare estava amb alguna persona que discutia, en Pere vomitava i plorava trist, fins que la persona amb la que discutia marxava. La gent del poble es quedava sorpresa.

Gent d'Almudévar:

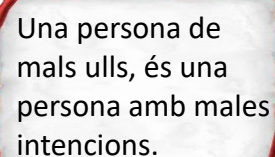
- Aquest noi té molt de talent.

Una persona amb **ingení** és una persona intel·ligent, creativa i original.

Un **miracle** és una cosa extraordinària que sorprèn i no se sap molt bé per què ha ocorregut.

Una persona de **mals ulls**, és una persona amb males intencions.

Mare:

- I encara sort que té talent!
Una altra cosa no té,
perquè sóc pobre
i no tinc res a deixar-li,
tret que...

I la mare de cop i volta es va callar
i no acabava la frase.

Va créixer poc a poc
i quan va complir 6 anys,
la seva mare li va dir que havia d'anar a l'escola,
però en Pere només volia jugar.
La seva mare li ho va demanar moltes més vegades
i un dia, quan en Pere va complir 7 anys,
van tenir una discussió.

Mare:

- Fill meu, ja tens 7 anys.
i **no coneixes una lletra.**
Agustinico, el teu veí i amic,
té la teva mateixa edat
i ja sap lletrejar **els dotze parells.**
Quan penses anar a l'escola?

La seva mare estava cansada i una mica enfadada.

La mare d'en Pere deixava aquesta frase sense acabar i deixava als seus veïns i veïnes amb el dubte en què podia ajudar-los a deixar de ser pobres.

Aquesta expressió significa que no ha après a llegir ni a escriure.

A Aragó és costum utilitzar el diminutiu per als noms de les persones. És a dir, Agustinico, és el diminutiu d'Agustí.

Pere Saputo:

- Si em **renyes**, no sé quan aniré
Si no em renyes, aniré a l'escola
quan sigui el moment.

Renyar és llençar
la brega algú o
discutir.

Agustinico i altres nens com ell,
**estudien per a ser ases,
jo estudiaré per a muntar damunt d'ells.**

Aquesta expressió
vol dir que Pere
serà més llest que
la resta de
companys. Als seus
companys els diu
ases perquè són
unes persones que
no tenen tantes
qualitats com en
Pere.

Mare:

- Però, fill meu, t'ho dic perquè la gent
m'insisteix en obligar-te a anar a l'escola.

Pere Saputo:

- Mare, ja t'he dit que si em renyes
no sé el que faré,
i si em deixes en pau,
quan sigui el moment d'anar a l'escola,
aniré jo sol sense cap problema.

I a aquesta gent del poble
que t'insisteix en renyar-me
els hi dius que parlin amb mi.

**Segur que tenen alguna teranyina
a les seves cases
i que és millor que vagin a netejar-les,
en lloc de molestar-te.**

En Pere diu això
donant a entendre
que la gent no
hauria de ficar-se
en la vida de les
altres persones.

La seva mare, sorpresa per aquestes respostes,
va decidir que no li insistiria més.

Des de llavors, Pere tenia molt de temps,
per a jugar i fer entremaliadures.

Es dedicava a jugar a la pilota,
perseguir a gossos i caçar pardals.

Alguns veïns i veïnes ho veien
i el cridaven **gandul**.

Pere en escoltar-los, **reia a riullades**
i marxava del lloc.

Però si algú li cridava **malcriat**,
en Pere s'ofenia molt.

Llavors, agafava la primera pedra que tenia a la vista
i la llençava amb totes les seves forces
a la persona que li havia insultat.

Algun veí va acabar amb algun bony
i altres ferides.

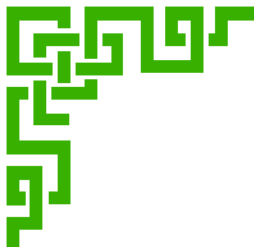
Però en Pere no el renyaven
perquè el justícia i el capellà del poble
l'estimaven molt i el protegien.

A més, en aquestes situacions
li donaven la raó a en Pere,
perquè el nen mai feia mal
a cap veí del poble.

Un **gandul** és una
persona mandrosa.

Riure a riullades
significa riure molt
i en veu molt alta.

Es diu **malcriat** a
les persones
maleducades o
que no tenen
comportament.

La seva mare, molt trista i amb gran pena
perquè el seu fill no anava a l'escola,
va tornar a treure el tema de la seva educació.

Mare:

- Ai!, Pobre de mi!
Pensava que el meu fill anava a ser la meva major alegria
i veig que m'ha portat grans **disgustos!**

Un **disgust** és
alguna cosa que
passa i ens fa sentir
malament.

Pere Saputo:

- Mare, **ploras debades.**
En poc temps deixaré de ser un nen.
per convertir-me en un home.
I perquè vegis que parlo de debò,
aprendré les lletres.
T'asseguro que llegiré millor que l'Agustinico.

Plorar debades,
és plorar per a res.

Guarda aquestes llàgrimes per un altre moment
en les quals facin més falta
i ara alegra't i tingues esperança.
Ja veuràs com tot anirà bé.

La seva mare a l'escoltar aquestes paraules
es va quedar molt més tranquil·la
i va prometre que no tornaria a insistir-li.

Informació de El Luisico:

Els dotze Parells: Els dotze parells són 12 noms de cavallers i soldats que se'n deia Paladines.

Apareixen en una llegenda d'un llibre que es diu La història de l'emperador Carlemany i els dotze parells de França.